

[Aase Olesen]

tilhører denne meget, meget brede gruppe, så man kan ikke her identificere homofile efter det skema, som forsikringsselskaberne anvender.

(Kort bemærkning).

Lenger (SF):

Selv om jeg godt ved, at fru Birgith Mogensen har den vane ikke at svare på det, hun bliver spurgt om fra talerstolen, vil jeg alligevel driste mig til at stille hende et spørgsmål, for hun brugte udtrykket »lev farligt-gruppen«, forstået som risikogrupperne.

Jeg vil gerne spørge fru Birgith Mogensen, hvem der lever mest farligt: to personer af samme køn, der bor sammen i et monogamt forhold, og som altså kan få problemer med livsforsikringen, eller to personer af forskelligt køn, der lever sammen, og hvor manden en gang imellem tager bilen og kører ud i Istedgade. Hvilken af de to situationer tilhører mest »lev farligt-gruppen«?

Hvad angår fru Aase Olesens bemærkning, er jeg helt enig i, at personer, der har haft ophold i Centralafrika, kan tilhøre risikogrupperne, men jeg er ikke enig i, at den gruppe er så voldsomt stor, som fru Aase Olesen sagde.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Forslaget drejer sig om forsikring, og jeg mener ikke, man kan komme uden om, at man så må skelne imellem, hvilke former for livsforsikring man ønsker i Danmark. Hvis man ønsker et statsligt selskab, hvor alle kan tegne forsikring, uanset hvilke svaghedstegn og vanskeligheder man måtte have, så kunne det måske være i orden. Men hvis man kører forsikring på privat basis, hvor man altså har en vis risiko, er det klart, at de to parter må tale sammen, når forsikringen skal tegnes, og så må forsikringsselskabet afgøre, om det ønsker, at vedkommende skal tegne den forsikring.

Derfor må man svare på nogle spørgsmål, og jeg skal ikke blande mig så meget i, hvordan de skal være, for det må være sådan, at selskabet føler sig dækket ind, og det må være Forsikringstilsynet, der afgør, hvor langt man skal gå.

Om man kan formulere spørgsmålet på andre måder, mere diskret, ved jeg ikke. Der

var en, der nævnte ordet diskrimination. Jeg kunne vel lige så godt føle mig diskrimineret, hvis jeg kom og ville have en forsikring og jeg fejlede et eller andet, som jeg selv syntes var en bagatel, og jeg så vidste, at en, der måske havde et stort alkoholmisbrug, sagtens kunne få forsikringen. Så kunne jeg også begynde at føle, at det var mig, der var diskrimineret.

Jeg tror, det er vigtigt, at vi i udvalget får set lidt nærmere på disse ting, og at vi i øvrigt lader Forsikringstilsynet, Registertilsynet og lign. prøve på at finde frem til en måde, der er forsvarlig.

Vi kan ikke støtte lovforslaget.

Dohrmann (FP):

Ud fra den opfattelse, at forsikringsselskaber, der drives på privatøkonomisk basis i konkurrence med andre selskaber, selv skal have lov til at opstille deres vilkår, afviser Fremskridtspartiet det foreliggende lovforslag.

Det er nu engang sådan, at er man som kunde utilfreds med et selskab – det kan være på grund af præmien, det kan være på grund af de spørgsmål og de krav, der stilles – så går man hen til et konkurrerende selskab. Så enkelt er det faktisk, og derfor har lovgivningsmagten intet som helst med dette her at gøre.

Tinning (VS):

Jeg skal lige anbefale hr. Dohrmann at læse bemærkningerne til lovforslaget. Først og fremmest fordi jeg synes, det er nogle fremragende bemærkninger, der gør meget udmærket rede for baggrunden for forslaget og sigtet med det, men også fordi det, såfremt hr. Dohrmann kan forstå det – det skulle der være alle muligheder for – kan hjælpe hr. Dohrmann til at forstå, at der ikke er tale om sådan en situation, hvor man kan gå fra det ene forsikringsselskab til det andet forsikringsselskab og så få en bedre behandling i de situationer, som lovforslaget omhandler. Der gøres netop omhyggeligt rede for, at den praksis, Baltica har snakket om at indføre, naturligvis må brede sig ud over hele markedet, må brede sig til de andre forsikringsselskaber, hvorfor der altså egentlig ikke er nogen alternative muligheder.